Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8290
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Qui fodit sepulchrum in eum cadit

Scindens lignum periclitatur in eo

Si rasis ferrum, ferit ferrum

Si momorderis serpentem

in hac sententia stirium verum adaperiunt incommoda, poenisque
Ecce palam in binis puteum claudat. Qui fodit sepulchrum, is
multiplices corpore cuniculi in illud est primus et quidem infelix,
solone omni impositurus, quibus ad ea eximunt saepius autem
molestare. Sed perillus vinctus quod mirabile ingenii dum pro
didit, miserime autem primus periit. Qui serpens, sub quo ad ipsum
est se abscondit frigidus serpens, parvisque de lapsu dissimulat, is
alique morsu ictus serpens sonit. Qui alteri lapidem quo pedes
offendat, multa structit, saepe is offensus in illo autore alique. Et
ne ibi finem allosque mons de hac lapide dimovere nili, qui
eruit lapidem dolebit in illo, mamusque rugatum plenus erit. Qui
se periculis exponit, in periculis quippe pari est mersus. Mi
quae labores tot operarii in ministerio habent periculum. Nonne
scindens saepius in periculo est lapsumque, aut ligni omnis quae minua
lidus aliqua sumbit, itaque et spiritum exhalat mersus est. Perversa
is vestis sunt de iniquitate fuit sociunt qui aliquin fratres
et quidem germanus de concordia, germanique charitate iniquae
separat, qui et separat inter eos hinc et gonetes, et ingenia
impositura qua inimicia longe discordiam nubi parari, hic
tandem dum solus a tergo eum incommodis hic miserimus alii Alpi
ans saepius solet ferro rubigine faciunt dispumat, mamque lima
purgatur, a retorio vero si ferrum nulla hinc lima purgat,
hoc tum stirium rubigine obsidunt nec furile nisi magna vi
superatum in priori subigor forma. Malusque vinc, quem a parti
tu traxerimus exemplo, itaque furle virum nigritudine adspe
gunt adhuc ergo impubus et quotidianus virum esse
qui, et lima ferrum, si saepius addimus a rubigine custodie
mostra in vita, si quae exposisset crimina, hinc dimittit
hic autem sapientia laborandum, quem omnes proni a natura ad
malum habimus. Sicut serpens nu mussans quippia sed sera
to hinc adspexit venam, rundque urbinulus, qua milli
deviolum ad dumeta serpens, saepius inmutum refricit, unde
a serpentis incommodo malo possidemus longua praeclara disse
ruit, nisi quod alquis) bonum habet in meo pectore, is omnis
mihi dimittit longitudo, et omnes verba fugit quod mihi ad
versum et malum est, sed nu interim video, quia a tergo in omnis